

Báger Gusztáv

Restaurátor

A padláson zseblámpát talál.
Lemegy a konyhába, nyitott falépcsőn araszol.
Az almárium fiókját szappanozni kell.
A zsebtelep ott van, jól emlékezett.
Hurrá,
nem is gondolta volna, hogy ilyen jó napja lesz.
Bevilágít az ágy alá. Megkerül a teniszlabda,
még tavaly került oda, mikor a puli megunta.
Halom pormacskába markol,
ujjai közé akad egy táska pici kulcsa.
Pénzermék csillognak a zseblámpafényben.
Mikor elhatározta, utolsó forintjaiból
baracklekvárt vásárol, lyukas zsebéből szertepotyogtak,
sajnálja, hogy akkor káromkodott.
Vaksin tapogat, valami hosszan gurul,
majd falnak ütközik.
Három vagy négy üveggolyóra emlékezett,
de csak kettő akad a kézbe.
A fal és az ágykeret közötti résből
megsárgult fényképet húznak elő ujjai.
Erre nem emlékezett.
Mosolygó anyja és apja között
a világ első Beatles-frizurája áll egy hokedlin, három évesen.
Tekintete morcos,
hosszúra nyúlhatott a játékszünet.
Zsebre teszi az üveggolyókat és a fotót,
összeszedi a pénzt és zakójába bújik.
A boltban rögvést a polchoz siet,
hol a pöttyös tetejű üvegek sorakoznak.

Jel

Egyetlen emlékem szülőfalumból,
támasztja dolgozószobám falát.
Fogai közt szűri a szót,
elsuttogja füvek selymét,
zizegő szalma kócát,
szorgos őseim kalendáriumát.
Büszke szamuráj, hajnalban
kézbe veszem, tisztogatom a fegyvert.
Két kézzel markolom,
nagyapám tenyere fényezte nyelét,
s hogy égnék emelem,
fogsora élén, látom,
aransárga falevél ragyog.

Csak ennyit

Megérteni valamit. Akárha célba érni.
Egy gondolat befutja a pályát.
Felderíti az ismeretlent, majd becsapódik.
Talán épp ezt akarja. A becsapódást.
Becsapni önmagát.
Máshova érkezni meglepetésszerűen.
Mint mikor valaki eltéved s rájön:
az a helyes ösvény.
Megválnak mobiljától, karóráját lecsatolja.
Egy vers csak ennyit akarhat.